

отечество България⁵. Основното намерение на Букурещкото сп. „Славянско братство“ под редакцията на Т. И. Блъсков, е да издирва „всякакви очертания и епизоди, които характеризират насоките по течението на сегашната война и нейните фактори“⁶. С прочувственост за събитията през 1877 г. пише и болградският вестник на К. Тулешков „Български глас“⁷.

Хронологически погледнат, походът на Предния отряд, макар че е кратко-траен и откъснат от централите за съобщения, намира място в огледалото на българския периодичен печат с повече от 25 статии и дописки. Инициативността на печата е предизвикана не само от големите постижения на това бойно формиране. Съобразно руския военен план, Предният отряд цели създаването на нужния коридор между Северна и Южна България, необходим за заключителния етап на войната.

Особената чувствителност на българския периодичен печат се дължи и на позицията за политическа осведоменост. Тя е пряко свързана с надеждите и стремежите за възстановяване на българската държава. В нейната съвременна характеристика трябва да се впише и представата за собствения принос в Освобождението. Присъствието на Българското опълчение в състава на Предния отряд създава предпоставки за прераждането на българската бойна слава като един от притоците на държавно-национална приемственост. Бойната прослава отговаря и на битовите представи на българите за извоюване на свободен и независим живот. В крайна сметка действията на Предния отряд усилват и благородния инстинкт, че от обект на освобождаване се превръщаме в субект на освобождение .

Може също да се каже, че българският печат, макар и непреднамерено, подхранва и насочва малко по-късно родната ни историопис, посветена на Освободителната война. Тези особености на началното познание, заложили в българската периодика, са в помощ на позитивната историография .

Какво разкрива съпоставката на периодичните издания от различните направления. Началният момент показва добро познаване на ответното поведение на османското правителство и противодействието по места. Оттук може да се потърсят измеренията на социалните и политическите настроения у българското общество след Априлското въстание. Вестниците „Источно време“ и „Зорница“ на пръв поглед раболепно публикуват благодарствени адреси на българи от Стара Загора и Пловдив за дарената от султана конституция, но не пропускат да отбележат недоволството и недоверието на населението⁸. От своя страна „Едирне“ независимо от подавяващия преповдигнат тон, вече от лятото на 1877 г. говори за трудностите , които изживява Портата и специалните „комисии за набиране на военни потребно-